ЩОМІСЯЧНИЙ ЖУРНАЛ ЦК ЛКСМ УКРАЇНИ
ДЛЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

ISSN 0132-3288

МАЛЯТКО

3
БЕРЕЗЕНЬ
1989

175 років тому
народився славнозвісний
український поет
Тарас Григорович
Шевченко

Пам'ятник Т. Г. Шевченку в Харкові.

ВЕЛИКИЙ КОБЗАР

Колись кобзарями називали мудрих дідусів, що ходили від села до села і, граючи на кобзі, розповідали людям про долю України. «Кобзар» — так Шевченко назвав свою першу книжечку віршів. Писав Тарас Григорович про бідних людей, над якими були владні жорстокі пани. Люди, хоч і знедолені, були працьовиті, хоробрі, справедливі. І могли б жити щасливо, в достатку. Тож поет і закликав їх на боротьбу за волю. Великим Кобзарем прозвали Тараса Григоровича в народі. Вірші Шевченка відомі всьому світові.

Найкращий пам'ятник поету збудовано в місті Харкові. Його автор — талановитий скульптор Матвій Генріхович Манізер.

Поглянь, довкруг п'єдесталу зображені герої Шевченкових творів. Ось бідна селянська дівчина з маленькою дитиною на руках. Далі зв'язаний ворогами козак-запорожець. Он гайдамака-повстанець. Поряд чоловік у військовому вбранні: його на довгі роки забрали в солдати... Сам Великий Кобзар стоїть у глибокій задумі. Високо вгору здіймається постать поета.

Розповів Олександр КОВАЛЕНКО

Т. Г. Шевченко

Вітер віє-повіває,
По полю гуляє.
На могилі кобзар сидить
Та на кобзі грає...
Сивий ус, стару чуприну
Вітер розвіває;
То приляже та послуха,
Як кобзар співає.

І на оновленій землі
Врага не буде, супостата,
А буде син, і буде мати,
І будуть люди на землі.

І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути
Незлим тихим словом.

Намалювала Ніна ДЕНИСОВА

Фото Бориса МІНДЕЛЯ

Весна

ВЕСНЯНІ МІСЯЦІ

БЕРЕЗЕНЬ.
Земля прокидається
від зимового сну.

КВІТЕНЬ.
Земля одягає зелене вбрання.

ТРАВЕНЬ.
Земля квітує, світ повниться
пташиним співом.

НАРОДНІ ПРИКМЕТИ:

Якщо в березні місяць червоний, чекай холоду.
Рано прилетіли жайворонки та граки — буде тепла весна.
Проліски й підсніжники відкривають свої пелюстки — на хорошу погоду, закривають — на негоду.

Намалював Олександр АГАФОНОВ

СПРАВЖНЯ ВЕСНА

Написав Георгій ХИМИЧ

Вернувся Сашко із прогулянки в хату й вигукнув:

— Мамо, сніг тане! Крига скресла! Це вже весна?

А матінка відказує:

— Ні, це ще не весна, синку.

Минуло кілька днів. Перший пролісок скинув із себе острішок талого снігу.

— Мамо, проліски з'явилися! Он глянь! Це вже весна?

— Ще ні.

Із вирію повернулися лелеки, покружляли над селом та й узялися мостити гніздо на хаті.

— Мамо, вже й лелеченьки прилетіли. Тепер весна?

— Не зовсім,— усміхнулася мати.

Дружно загуркотіли трактори в полі, зорали землю й почали засівати зерном.

— Мамо, чуєш? Трактори в полі!

Мама приголубила Сашка й ніжно сказала:

— Отепер, синку, до нас прийшла справжня весна.

ДАЙ ВІДПОВІДІ НА ПИТАННЯ:

Які квіти навесні розцвітають першими?

Коли настає весняне рівнодення, тобто, коли день триває стільки ж, скільки й ніч?

Яка пташка, повертаючись до нас із півдня, частину шляху долає пішки?

Калинка

ПРИГОДИ НЯВКОТИКА

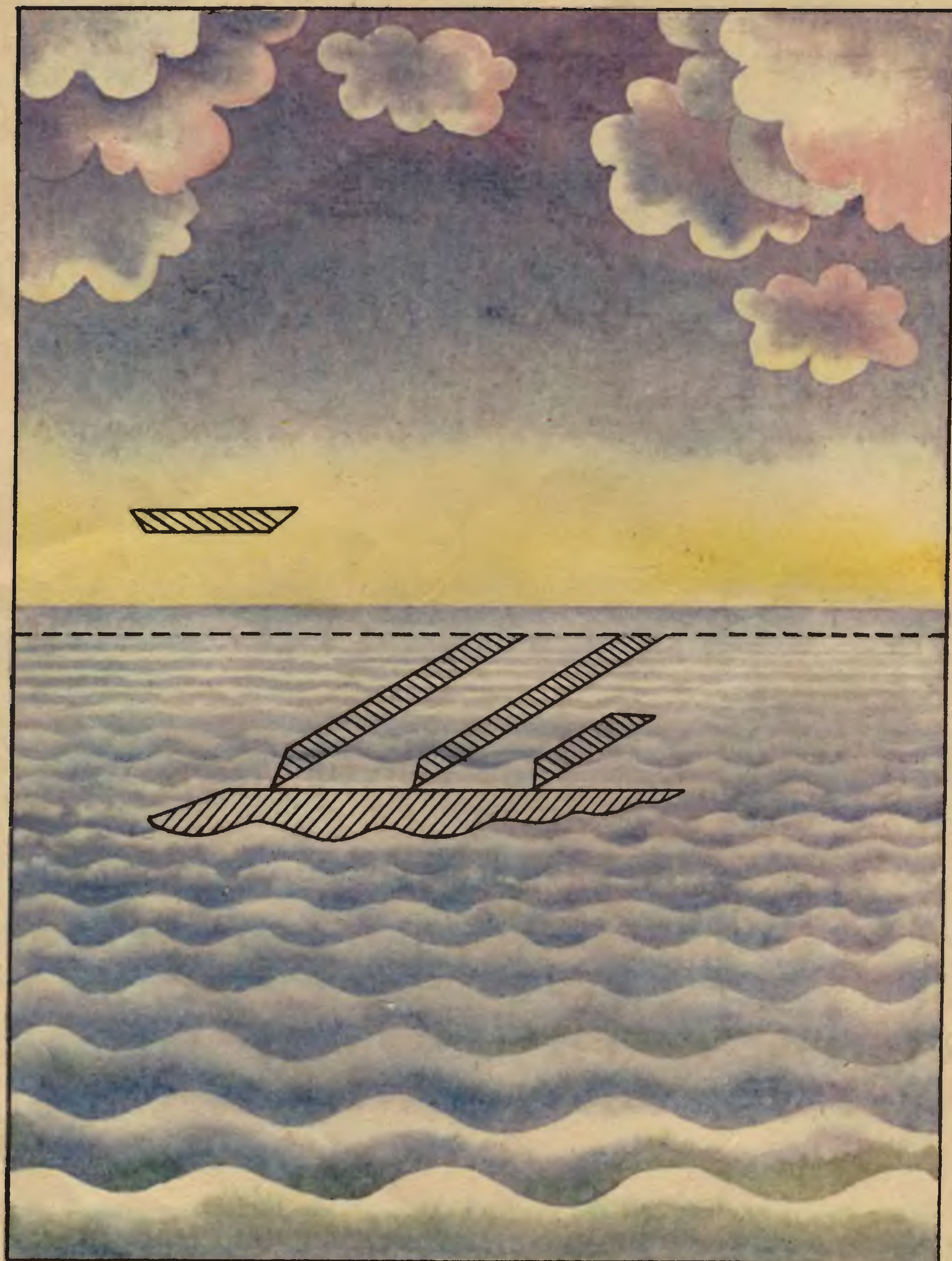

Малюнки Григорія РІЗНИКА

САМОРОБКА

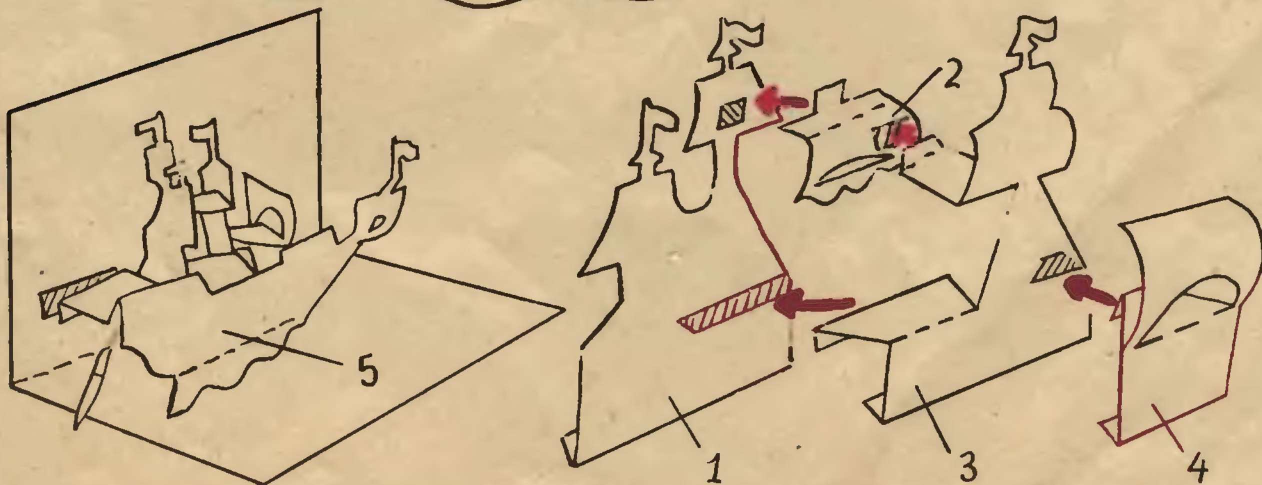
4

1

3

2

5

ВІТРИЛЬНИК

Саморобка Олени ЗАПІСОЧНОЇ

Вітрильник — це корабель, що його рухає по воді вітер. Зроби собі таку іграшку.

Виріж основу. Це прямокутник, на якому намальовано море. Наклей його на цупкий папір і зігни навпіл по пунктирній лінії.

Тепер акуратно виріж усі деталі. Вони пронумеровані. Спочатку приклей до основи деталь 1, потім 2 і так далі. Користуйся допоміжним малюнком. Клеєм змазуй заштриховані місця.

«Вітрильник», як сувенір, можна подарувати мамі. Попроси когось із старших, щоб на основі саморобки, після її виготовлення, зробив напис: «Вітаю дорогу матусю із святом 8 Березня!»

Зайченя

До 75-річчя з дня народження
поетеси Лідії КОМПАНІЄЦЬ

— Ти куди біжиш, вухатий?
— Мушу Катю розшукати!
— А для чого, заєчку?
— Щоб віддати лялечку:
Вчора Катя в гай ходила,
У квітках її згубила!
Ну, а я знайшов.

У саду

Спати ліг Климко під грушку —
На лопух, як на подушку.
А перина в хлопчака
Із барвінку та в'юнка.
І йому не треба хати:
Замість неї — неба шати!

Намалювала Наталя МОГИЛЬНИК

Потішка

Ладки, ладки, ладки!
Впав Мурко із кладки.
Хоч і не забився,
Мало не втопився.
Присів за лозою
Та й плаче сльозою.

ВАСИЛЬКІВ ПОРТРЕТ

Написав Михайло СЛАБОШПИЦЬКИЙ
Намалювала Наталя КОРНЄЄВА

У Василька тато — художник.
Якось за вечерею тато сказав мамі:
— Хочу написати Васильків портрет. Якраз до виставки встигну.
Зранку Василько не пішов у дитсадок: тато взяв його в майстерню.
Спершу Василькові було там дуже цікаво. У майстерні повно-повнісінько картин, поставлених одна біля одної. Он — бузок. Наче справжній, тільки запаху не чути. Он — яблука на столі. Так і хочеться простягти руку й узяти одне. Он — вулиця під дощем. Начеб її у вікно побачив. А ось мама дивиться на нього з полотна. Ніби зараз скаже: «Васильку, я так мрію, що ти будеш слухняним хлопчиком...»
Але коли тато почав малювати, Василькові вже тут зовсім не подобалося. Сиди, дивись у вікно, навіть не поворухнися.
Тато ставав біля мольберта і весело насвистував або робив йому зауваження:
— Не рухай плечима... Не опускай так низько голову... Не відводь очей од вікна.
Суцільна мука! Краще вже в садок ходити.
— А як же ти думав,— казав тато,— позувати — це теж дуже складна робота.
— Тату, мені вже набридло.
— Потерпи трохи — буде гарний портрет.
— Скільки можна терпіти? Вже немає сил. Краще пішли б до фо-

тографа! У нього клац — і готово.
— Фотографія — це зовсім інше.
— Я хочу їсти,— просить Василько. Знає, що тепер уже тато перерве роботу.

А коли Василько глянув на закінчений портрет, то зразу ж упізнав себе: це справді він. І як це в тата так гарно виходить!

— Недарма терпів?— усміхнувся тато.

— Еге,— тільки й мовив Василько, все ще роздивляючись портрет. На полотні він визирав у вікно, немов бачив там щось дуже цікаве. Аж рота розкрив.

Потім була татова виставка. На стінах величезного залу порозвішували його картини. Зійшлося багато людей. Василько ходив поміж них і дослухався, про що вони гомонять.

— О, який гарний хлопчик! — раптом почув він чийсь голос біля свого портрета. Якась жінка казала такому хлопчикові, як і Василько:— Бачиш, який він уважний, цей хлопчик. І, мабуть, дуже слухняний.

Василькові чомусь стало соромно. І він одступив убік.

Василько добре знав, що він і неуважний, і неслухняний. Он як часто мама на нього сердиться через це.

Коли поверталися додому, мама запитала у Василька:

— Що тобі на виставці сподобалося найбільше?

— Все сподобалося найбільше.

А потім Василько заглянув мамі в очі й сказав:

— Я буду дуже уважним і слухняним. Таким, як там... на портреті.

ДЗВІНОЧОК

Прочитай сам:

Намалювала Ірина ТРОЦАК

На 8 Березня привітав маму із святом і подарував саморобного . Тато підніс букетик . На святковий , до чаю, дістали з смачний . Тато взяв і відрізав . Порівну розклав на . Скільки шматочків дісталося кожному?

Скоромовки

Скільки букв «к» і «з» вжито в скоромовках!

Написала Енгеліна ГРИГОР'ЄВА

Їхав віз,
Сіно віз,
А візник
З воза зник.

Написав Леонід КУЛІШ-ЗІНЬКІВ

Запитала галка крука,
Як він зве свого онука.
Каркнув крук:
— Я внученятко
Завжди кличу
Крукченятком.

Котру годину показують годинники! Скільки годин спала кішечка!

Знайди на малюнках п'ять розбіжностей.

ВІДПОВІДІ НА КАЛИНЧИНІ ЗАПИТАННЯ:

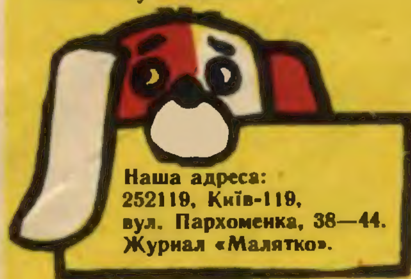
● Підсніжники, проліски, лісова фіалка, мати-й-мачуха. ● 21-22 березня. ● Деркач.

МАЛЯТКО

Засновано 1960 р. Київ.
Ордена «Знак Пошани»
видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь».
МАЛЫШОК № 3 (351) 1989.
Ежемесячный журнал ЦК ЛКСМУ
для детей дошкольного возраста
(На украинском языке).
Основан в 1960 г.
Ордена «Знак Почета»
издательство ЦК ЛКСМУ «Молодь».
Адрес редакции: 252119, Киев-119,
ул. Пархоменко, 38—44.
Тел. 213-98-91, 211-04-75.

Головний редактор С. О. Єфіменко.

Художній редактор Я. Д. Левич.
Технічний редактор В. О. Власенко
Здано до набору 19.12.88.
Підписано до друку 20.01.89.
Формат видання 84×106[1]/16.
Папір офсетний № 1.
Друк офсетний.
Умовн. друк. арк. 1,68.
Умовн. фарбовідб. 10,08.
Обл. вид. арк. 2,67.
Тираж 681000 пр.
Зам. 8-531. Ціна 20 к.
Поліграфкомбінат
ЦК ЛКСМУ «Молодь».
ордена Трудового Червоного
Прапора видавничо-поліграфічного
об'єднання ЦК ВЛКСМ «Молодая
гвардия».
252119, Київ-119.
вул. Пархоменка, 38—44.
Полиграфкомбинат
ЦК ЛКСМУ «Молодь»
ордена Трудового Красного Знамени
издательско-полиграфического
объединения ЦК ВЛКСМ «Молодая
гвардия»
252119, Киев-119,
ул. Пархоменко, 38—44.
Малюнок на обкладинці
Наталі Журавківської
Макет Ірини Остроменської
Текст набрано із застосуванням
вітчизняного фотонабірного
комплексу «Каскад».

Індекс 74304

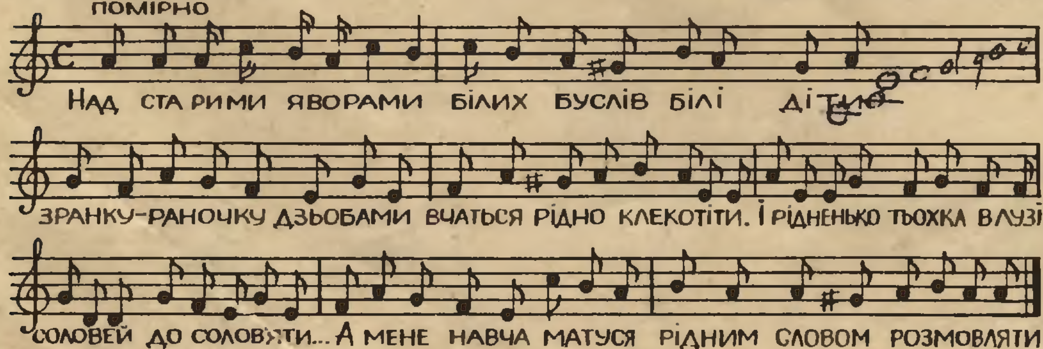
20 к.

РІДНЕ СЛОВО

Над старими яворами
Білих буслів білі діти
Зранку-раночку дзьобами
Вчаться рідно клекотіти.
І рідненько тьохка в лузі
Соловей до солов'яти...
А мене навча матуся
Рідним словом розмовляти.

Слова Мнколи ТИМЧАКА

Музика Віталія ТАЛОВИРІ

Намалювала Наталя ЛУЦЕНКО